

Drugič, tožeča stranka meni, da je bila kršena njena pravica do zaslivanja in tretjič, da sta bila člen 81 ES in 53 EGS uporabljena napačno, ker je bila tožeča stranka obsojena za neobstoječo kršitev. Posebej navaja, da z določitvijo klavzul o ozemeljski razdelitvi ni bila kršena konkurenca, ampak so take klavzule potrebne, da se upravičencem zagotovi dobro upravljanje z njihovimi pravicami v državah, v katerih vsaka družba sopodpisnica opravlja svojo dejavnost. Poleg tega tožeča stranka meni, da je Sodišče Evropskih skupnosti potrdilo, da klavzule o izključni ozemeljski razdelitvi v sporazumih vzajemnega zastopanja ne kršijo konkurence.

Četrtič, tožeča stranka navaja, da v izpodbijani odločbi ni upoštevano dejstvo, da v pravu Skupnosti intelektualna lastnina in intelektualna ter umetniška dela niso kot drugi proizvodi in storitve in da so se zanje napačno uporabila pravna pravila, ki veljajo za slednje.

Petič, tožeča stranka meni, da je Komisija kršila člen 151 ES, ki določa načelo odstopanja na področju kulture, na podlagi katerega mora Komisija pri sprejemanju katerihkoli predpisov upoštevati kulturni vidik zaradi spoštovanja in spodbujanja raznolikosti evropskih kultur.

Šestič, tožeča stranka meni, da pomeni dejstvo, da se v okviru obravnavanja kršitve člena 81 ES ni obravnavalo vprašanje odgovornosti, napačno uporabo pravnega pravila in očitno pomanjkljivo obrazložitev izpodbijane odločbe.

Sedmič, tožeča stranka meni, da izpodbijana odločba krši načelo sorazmernosti, ker evropske družbe, ki upravljajo z intelektualno lastnino, niso enako velike ter načelo nepristranskosti, ker je bila sprejeta nezakonito. Med drugim tožeča stranka meni, da odločba zaradi hudih protislovij ni jasna in logična. Poleg tega se z izpodbijano odločbo pod pretvezo pridobitve licenc za uporabo glasbe prek kabla, satelita in interneta, dejansko poskuša naložiti vzajemno izločitev družb, ki upravljajo z intelektualno lastnino, in se tako izkrivlja konkurenco z določitvijo neenakih tržnih pogojev in povzročitvijo neizogibnih sporov med zadevnimi družbami. Nazadnje, tožeča stranka meni, da izpodbijana odločba neposredno krši Direktivo 93/83/EGS⁽¹⁾ in je v nasprotju z Bernsko konvencijo za varstvo književnih in umetniških del, h kateri je pristopila tudi Evropska unija.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo (UL L 248, 6.10.1993, str. 15).

Tožba, vložena 18. septembra 2008 – Clearwire Corporation proti UUNT (CLEARWIFI)

(Zadeva T-399/08)

(2008/C 301/86)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Clearwire Corporation (Kirkland, Združene države) (zastopnik: G. Konrad, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožeče stranke

- Razveljavi naj se odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 30. junija 2008 v zadevi R 706/2008-1; in
- Uradu za usklajevanje na notranjem trgu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka CLEARWIFI za storitve iz razreda 38 – mednarodna registracija št. W00 934 594

Odločba preizkuševalca: Zavrnitev prijave.

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe Sveta št. 40/94, ker razlogi, ki jih je navedel odbor za pritožbe, ne nasprotujejo registraciji.

Tožba, vložena 22. septembra 2008 – Enercon proti UUNT – BP (ENERCON)

(Zadeva T-400/08)

(2008/C 301/87)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Enercon GmbH (Aurich, Nemčija) (zastopnik: R. Böhm, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: BP plc (London, Združeno kraljestvo)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predloga tožeče stranke:

- razveljavi naj se odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 14. julija 2008 v zadevi R 957/2006 4, v delu, v katerem je bila zavrnjena pritožba, ki jo je vložila tožeča stranka zoper odločbo oddelka za ugovore z dne 26. maja 2006, izdane v ugovoru številka B 760 605; in
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka.

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „ENERCON“ za proizvode iz razredov 1, 2 in 4.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Druga stranka pred odborom za pritožbe.

Navajana znamka ali znak: Besedna znamka Skupnosti „ENERGON“ za proizvode iz razredov 1 in 4 (prijava št. 137 828).

Odločba oddelka za ugovore: Ugoditev ugovoru, razen za proizvode, ki niso podobni.

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe za proizvode, ki niso podobni, in zavrnitev pritožbe v preostalem.

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94, ker je odbor za pritožbe napačno ugotovil, da obstaja verjetnost zmede med nasprotujočima si znamkama.

Tožba, vložena 20. septembra 2008 – Fluorsid in Minmet proti Komisiji

(Zadeva T-404/08)

(2008/C 301/88)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeči stranki: Fluorsid SpA (Assemmini, Italija) in Minmet Co. (Luzana, Švica) (zastopnika: L. Vasques in F. Perego, odvetnika)

Predlogi tožečih strank

- Razglasitev ničnosti Odločbe Komisije Evropskih skupnosti C(2008) 3043, sprejete dne 25. junija 2008, v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP, zadeva COMP/39.180 – Aluminijev flourid, ki je bila družbama Fluorsid in Minmet vročena 11. julija 2008 oziroma 9. julija 2008, oziroma podrejeno, znižanje globe, ki je bila z odločbo izrečena družbama Minmet in Fluorsid, v skladu s členom 44 (2) Poslovnika Sodišča prve stopnje.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Družbi Fluorsid in Minmet s tožbo izpodbijata odločbo, s katero je Evropska komisija ugotovila kršitev členov 81(1) Pogodbe ES in 53(1) Sporazuma EGP in ju zaradi domnevne hude kršitve člena 81 Pogodbe ES kaznovala na solidarno plačilo zneska 1 600 000 (milijon šeststo tisoč) eurov.

Toženi stranki v utemeljitev svojih predlogov navajata:

- Nedokazanost morebitnega vpliva na EGP in kršitve člena 81 Pogodbe ES. V zvezi s tem poudarjata, da je nemogoče predpostaviti, niti abstraktno, da bi lahko štiri majhne družbe, od katerih ena v letu 2000 v EGP ni poslovala, same določale ceno velikim proizvajalcem aluminija (imenovanim tudi „smelter“) na trgu, kjer ceno določa ponudba in ne povpraševanje.
- Kršitev obveznosti obrazložitve iz člena 253 Pogodbe ES in člena 2 Uredbe 1/2003/ES, s prikrito spremembo sporne kršitve, za razbremenitev dokaznega bremena Komisije glede dokaza o nezakonitostih. Trdita, da je Komisija lahko pridobila dokaze le glede izmenjave informacij med konkurenti, ne pa glede omejevalnega sporazuma. Ta sprememba razlogov glede pravnega naslova nezakonitosti je pripomogla, da je lahko Komisija, po mnenju tožečih strank nepravilno, posegla po pravilih „per se rule“, predvidenih za „hard core restrictions“ in si na ta način poenostavila dokazovanje z neupoštevanjem, da domnevna nezakonitost na trgu ni povzročila nikakršnega učinka.
- Kršitev člena 27 Uredbe 1/2003/ES in pravic obrambe ter členov 253 ES in 173 ES, ker Komisija v obvestilu o nasprotovanju (Statements of objections – SO) ni navedla ugodne obravnave družbe Fluorsid, ker je opravila preiskave in pridobila dokumente iz spisa po sprejetju SO in ker je v končni odločbi navedla drugačno nezakonitost, kot v SO (namesto nadaljevalne kršitve je navedla 6 mesečno nezakonitost).